

С ДУША НА ПОЕТ

АЗ ЩЕ ОБЪРНА ЖАЛЕЕНЕТО ИМ В РАДОСТ

Татяна ЦВЕТКОВА

"Аз ще обърна жалеенето им в радост и ще ги утеша, и ще ги развеселя подир скръбта им." (Ерем. 31:13)

Мъката - тя може да те смаже, но може и да те направи по-силен. Зависи в каква посока позволиш да тръгнат мислите и чувствата ти.

В повечето случаи тя, както и радостта, ни правят егоисти. Не виждаме по-далеч от своето доминиращо чувство, от състоянието си. Ако погледнем през радостта си, вероятно ще видим много хора, които имат нужда от нашето съчувствие, подкрепа, участие... Ако погледнем над мъката си, ще разберем колко много страдания и болка има и у нашите съчовеци и няма да се чувстваме така незаслужено, неразбираемо онеправдани.

Защото най-трудното в страданието ни е да си отговорим на въпроса „Защо?“ „Защо точно на мен, Господи? Защо точно това и сега? Защо? Защо?“ Хиляди пъти „защо“ в бунтуващото ни се съзнание... И във всяко едно е скрит нашият човешки упрек.

Да, има поне един логичен отговор, обяснено по човешки, а понякога и повече от един. Но нашето „защо“ води към Бога. Защо зад видимите причини Бог е допуснал нашето страдание, болка, мъка, след като има силата да ни предпази от всичко („Бог на силите е името Му...“), след като е казал: „Не бой се, защото Аз съм с теб. Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог. Ще те укрепя, да! Ще ти помогна. Да! Ще те подпра с праведната Си десница.“? Често пъти, заслепени от болката си, не виж-

гаме как точно Бог ни помага, какво точно ни спестява в нашето изпитание. Той е обещал: „Бог е верен и праведен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще ви даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.“

Някога Исус бе казал: „Ако може, нека ме отминете тази чаша... Но, ако ли не, да бъде Твоята воля, а не Моята...“ Какво ли Му е струвало на Него, Божочевка, да изживее това състояние, да понесе Своя кръст, избърсвайки капките кръвава пот... Колко ли сили и мъдрост са ни нужни смирено да изпием горчивата чаша?

Защото всеки има своя горчива чаша и Бог цял живот ни учи на смирение, търпение, любов и благодарност.

При все това, мисля, че винаги остава нещо недонаучено - и в радостта, и в болката ни. А то е да се доверим напълно на Бога, защото Той е обещал: „Господните пътища са милостиви - водят към спасение.“

А що се отнася до благодарността, мисля, че тя се свързва с осъзнаването на това, какъв уникален дар е животът! Въпреки болката, мъката, страданието, загубата, депресията, над всичко стои Негово Величество Животът. Защото във всеки наш ден и всяка наша нощ текат капките Христова кръв, проляни на Голгота, изкупили всеки наш час и шанс за спасение.

Ако помним винаги това, то въпреки всяко сполетяло ни нещастие и изпитание, ще опазим усещането си, че сме живи, благодарността си за това и връзката си с Бога, защото Той е „Пътят, Истината и Животът“.

ПЕТИ КУПЛЕТ ОТ ПЕСЕНТА НА МОЙСЕЙ...

Апостолис Матлис: Оставете живота си в Божиите ръце

Емил ГРИГОРОВ

По покана на Съюза на ЦАСД в България у нас гостува Апостолис Матлис със съпругата си Джорджина. В София от 6 до 9 октомври той ни представи синтезиран евангелизационен курс, по-късно гостува и в Пловдив.

Апостолис разказва стегнато за себе си и семейството си: „Животът ми бе удобен и приятен до около 40-годишна възраст. Имах всичко, което съвременният човек смята за добър стандарт на живот - прекрасно семейство, подкрепяща ме съпруга и две деца. Живеехме в къща до морето, разполагаме със средства, хубава кола, всичко необходимо. И тогава Бог ме повика!“

Разделих се с всичко и тръгнах за Австралия в служба на евангелското дело. Там завърших адвентен колеж. Животът тръгна, роди ми се внуче и аз разбрах удоволствието от това, да си дядо! Имахме отново къща, кола... животът беше се наредил. И тогава отново Бог ме повика!“

За изминалите 9 години делото в Гърция се разви с 350% и вече там има нови нужди. Църквата нарасна главно поради пришествието на икономически емигранти - адвентисти от Албания, България, Румъния, Русия. Това е ново предизвикателство със специфични проблеми. А Гърция с твърдата си православна принадлежност е една от „най-каменистите почви“ в Европа.

„Както досега - всичко оставам в Божиите ръце, такова е моето познание за моя Спасител Исус Христос. Това смятам да правя и напред и ви го препоръчвам“ - споделя Апостолис Матлис.

Продължава от стр. 3 на по-нататъшни откровения. Да се подготвят за мисията, която имаха да изпълнят за себе си и за света като цяло.

Приключил делото си на планината, Мойсей слиза, носейки безценния подарък от Бога за човечеството. Отдалеч чува песни, музика, весели викове.

За съжаление това не са приветствени викове към завръщания се, а към златното теле, което смята за свой издънък. Виждайки какво се е случило, Мойсей реагира адекватно: „И като се приближи до стана, видя телето и игрите; и пламна Моисеевият гняв, така че хвърли плочите от ръцете си, и строши ги под планината.“ (Изход 32:19)

Нямаше място за дели-

катност. Не бива да се проявява деликатност в момент, когато се прави нещо против ясна Божия воля. Когато някой

прави златно теле

и предлага да му се поклонят останалите Бог изисква да се стои твърдо за правото, докато Сатана налага своя начин и предмети за поклонение.

За голямо съжаление този, който трябва да отговаря за духовното състояние на народа, който трябва да ги води по Божия път - първосвещеникът Аарон - не е на поста си. Малодушно отстъпва от принципите под натиска на самозабравилите се народ. Слаб е, за да се противопостави на злото. Едва възразява на народа.

Неговите колебания и страхливост в този момент правят подстрекателите по-решителни. Изплашен е за собствената си безопасност и отстъпва пред техните искания.

Някой трябва да защити честта на Бога. Това прави Мойсей.

„Тогава взе телето, което бяха направили, изгори го в огън и като го стри на ситен прах, разпръсна праха по водата и накара Израилевите чада да я изпият.“ (Изход 32:20)

Мнозина неосветени християни днес подстрекават към изгонване на обхваналата ги скука чрез търсене на нови форми и начини на поклонение пред Бога, не съзнавайки, че по този начин могат да създадат нови божества.

Други, скривайки се под мантията на кротост и

смирение, се примиряват със създалата се ситуация и не реагират своевременно. Обаче те не осъзнават, че кротост и смирение съвсем

не означава слабост

и страхливост, отстъпчивост и съгласие, дори и съучастие в извършването на злото.

Кротост - това е пълно послушание пред Божията воля и храбро отстояване на библейските принципи, независимо от времето и обстоятелствата.

Мойсей е обявен за най-кроткия човек на земята: „А Мойсей беше човек много кротък, повече от всичките човеци, които бяха на земята“ (Числа 12:3).

Когато се застъпва за Бога, той загубва своята

страхливост. Застава открито пред народа и събаря предмета на поклонение. Унищожава го напълно и кара евреите да променят начина си на мислене.

Днес Сатана усърдно действа в духовната сфера. Намира начин да накара Божиите синове и дъщери вместо да работят за Божията кауза, да скучаят!

Когато това се случи, им намира забавления, които да направят живота им „поинтересен“! Измисля им нови божества, на които да отдават своето поклонение. Ще дойде време, когато той драстично, насилствено ще кара човечеството да се покланя пред неговите разпоредби. Ако сега не застанем

смело прег сукката,

за да я премахнем, живеейки истински християнски живот, ако не се противопоставим храбро на фалшивите радости и вълнения, изместили от сърцата ни Спасителя Исус Христос, няма да можем да се противопоставим и във времето на насилието и смъртната заплаха.

Тези, които ще бъдат на кристалното море и ще пеят „песента на Мойсей и на Агнето“, ще трябва да са включили в песента си и този пет куплет. Това ще означава, че са стояли за правото, за истината, за Бога. Защитили са Неговата кауза с цената на много вълнения и жертви при всички обстоятелства, като са заставали пред тях.

Да стоиш за правото - това е петият куплет от победната песен. Нека научим думите му и го запеем още сега!

